

Arrest

nr. 92 902 van 4 december 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Soedanese nationaliteit te zijn, op 9 juli 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 juni 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 17 september 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 oktober 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. VANDEVOORDE, die loco advocaat W. VANDEVOORDE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen opnieuw op 17 april 2012 het Rijk binnen en diende op diezelfde dag een tweede asielaanvraag in. Op 14 juni 2012 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Soedanese nationaliteit te bezitten en tot het jaar 1989 in Mellit te hebben gewoond, tot 1997 in Khartoem en daarna in Omdourman tot uw vertrek uit Soedan. U woonde in Omdourman samen met uw ouders en uw broers en zussen. In mei 2008 vroeg een collega-arbeider van u of u twee mensen wou laten logeren in uw huis, waarop u toestemde. Op 10 mei 2008 viel de 'Beweging voor Rechtvaardigheid en Gelijkheid' de stad Omdourman aan, maar deze aanval duurde slechts een dag daar hij neergeslagen werd door het Soedanese leger. U zag de twee mannen die in uw huis logeerden een laatste keer op de ochtend van 10 mei 2008. Op 12 mei 2008 kwam de Soedanese veiligheidsdienst uw huis doorzoeken, en vonden ze een valies die toebehoorde aan de twee mannen die bij u hadden verbleven. Er zat een stadskaart van Omdourman en een mobiele telefoon in. De veiligheidsdienst verdacht u ervan banden te hebben met de 'Beweging voor Rechtvaardigheid en Gelijkheid' en nam u geblinddoekt mee naar een geheime plaats. Daar werd u gedurende een maand opgesloten in een isoleercel, en werd u geslagen en voortdurend ondervraagd over de 'Beweging voor Rechtvaardigheid en Gelijkheid'. U ontkende steeds iets te maken te hebben met deze beweging gezien dit de waarheid is, maar u werd niet geloofd. U werd uiteindelijk terug vrij gelaten op voorwaarde dat u informatie zou verzamelen over de 'Beweging voor Rechtvaardigheid en Gelijkheid' en tweewekelijks verslag zou uitbrengen aan hen. Na uw vrijlating ging u terug naar huis, waar u uw verhaal aan uw vader vertelde. Deze contacteerde een smokkelaar, en u verliet op 13 juni 2008 de stad Omdourman en kwam aan in Libië op 20 juni 2008. U ging naar Bengazi en daarna naar Zawiyah, waar u als arbeider werkte tot september 2009. Daarop verliet u Libië met behulp van een smokkelaar, en u kwam op 13 september 2009 aan in Griekenland, waar u verbleef tot mei 2010. U reisde daarop, via Italië en Frankrijk, naar België, waar u toekwam in juni 2010. Op 7 juni 2010 vroeg u een eerste keer asiel aan bij de Belgische asielinstanties. U werd opgeroepen zich aan te bieden op 9 juli 2010 bij de Dienst Vreemdelingenzaken, een oproep waaraan u geen gehoor gaf, daar u België opnieuw verliet in juni 2010 en naar Frankrijk ging. U bleef gedurende 23 maanden te Calais, waarna u op 13 maart 2012 naar Groot-Britannië vertrok waar u asiel aanvraagde. U werd daarop teruggestuurd naar België - het land waar u een eerste asielaanvraag indiende - en vroeg een tweede maal asiel aan bij de Belgische asielinstanties op 17 april 2012.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt.

Vooreerst dient opgemerkt dat er tussen de verschillende verklaringen – die u aflegde in het kader van uw eerste en tweede asielaanvraag in België, en aan de Franse en Britse immigratiediensten – zodanige tegenstrijdigheden opduiken, dat ze ernstig afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van de door u, op het CGVS, afgelegde verklaringen.

In het kader van uw eerste asielaanvraag dd. 7 juni 2010, verklaarde u **geboren te zijn in Al Qumr, ongehuwd te zijn en Soedan te hebben verlaten op 20 augustus 2009.** U verklaarde daarop **naar Egypte te zijn gevlucht, daarna naar Syrië en Turkije te zijn gegaan, en in september 2009 naar Griekenland.** Tijdens uw gehoor op het CGVS dd. 5 juni 2012, verklaarde u **geboren te zijn in 'Garona' - vermoedelijk bedoelde u Garoula - sinds 2008 getrouwd te zijn met T. A., en uit Soedan te zijn gevlucht op 13 juni 2008** (zie gehoorverslag CGVS, p. 3, 6 en 8). U verklaarde daarop **naar Libië te zijn gegaan, waar u verbleef in Bengazi en Zawiyah tot u in september 2009 naar Griekenland ging** (zie gehoorverslag CGVS, p. 8-9). In februari 2012 werd u opgepakt door de politie te Calais. U verklaarde er **de Eritrese nationaliteit te bezitten en op 1 januari 1985 geboren te zijn in Asmara.** Wanneer u op 13 maart 2012 asiel aanvraagde in Groot-Britannië, verklaarde u de Soedanese nationaliteit te bezitten en **Soedan te hebben verlaten op 14 juni 2008.** Gevraagd, tijdens het gehoor op het CGVS dd. 5 juni 2012, **of dit uw eerste asielaanvraag betreft, antwoordde u initieel bevestigend. Gevraagd of u dan nooit eerder asiel aanvraagde in een Europees land, antwoordde u opnieuw bevestigend.** Geconfronteerd met het feit **dat u reeds in juni 2010 asiel aanvraagde bij de Belgische asielinstanties,** wijzigde u uw antwoord en bevestigde u dit feit (zie gehoorverslag CGVS, p. 3). Gevraagd waarom u niet naar de Dienst Vreemdelingenzaken bent gegaan toen u er werd opgeroepen, verklaarde u dat u bang was om teruggestuurd te worden naar Griekenland, en u daarom naar Engeland ging (zie gehoorverslag CGVS, p. 4). Gevraagd of u dan niet bang was teruggestuurd te worden toen u asiel aanvraagde in Groot-Britannië op 13 maart 2012, antwoordde u ontwijkend dat ze u terugstuurden naar België en dat u gedurende 23 maanden in Calais bleef.

Gevraagd waarom u geen asiel aanvraag in Frankrijk, verklaarde u vaagweg dat u er Soedanezen had gezien die in Frankrijk asiel aanvroegen, en dat ze ondanks dat toch op straat sliepen (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). Gevraagd waarom u aan de Franse immigratiediensten verklaarde afkomstig te zijn van Eritrea, verklaarde u gelogen te hebben omdat u hoorde dat Soedanezen meteen worden teruggestuurd. Gevraagd waarom u aan deze zelfde immigratiediensten verklaarde vrijgezel te zijn, antwoordde u ontwijkend dat u dat zei omdat, als u zou gezegd hebben van Soedan afkomstig te zijn, u zou worden teruggestuurd (zie gehoorverslag CGVS, p. 11). Gevraagd waarom u, in het kader van uw eerste asielaanvraag in België in 2010, verklaarde dat u - na Soedan te hebben ontvlucht - naar Egypte, Syrië en Turkije reisde, en dan naar Griekenland, verklaarde u **dat u bang was dat ze u zouden terugsturen naar Griekenland**, en dat u dat daarom had gezegd. Gesteld dat – gegeven het feit dat u in 2010 eveneens verklaarde naar Griekenland te zijn gegaan – uw verschillende verklaringen niets veranderen ten opzichte van uw vrees te worden teruggestuurd naar Griekenland, verklaarde u enkel dat u niet echt in die landen bent geweest, maar het wel zo gezegd heeft in 2010. Nogmaals gevraagd waarom u dan zei dat u naar Egypte, Syrië en Turkije ging, antwoordde u opnieuw dat u bang was te worden teruggestuurd. Verduidelijkend gevraagd of u dan niet bang was teruggestuurd te worden naar Griekenland, als u zei langs Egypte, Syrië en Turkije te hebben gereisd alvorens in Griekenland aan te komen, antwoordde u dat u het niet weet en herhaalde u dat u bang was te worden teruggestuurd. U verklaarde tijdens uw gehoor op het CGVS dat u, na Soedan te hebben verlaten, naar Libië reisde (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). Gevraagd op welke plaats u Libië binnenkwam, antwoordde u in de stad Albaydaa (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). Uit de beschikbare informatie (bijgevoegd aan het administratief dossier), blijkt dat de Libische stad Al Bayda aan de Middellandse Zee ligt, hetgeen uw verklaring Libië te zijn binnengekomen in deze stad volstrekt ongeloofwaardig maakt. Gevraagd waarom u in het kader van uw eerste asielaanvraag, verklaarde vrijgezel te zijn, antwoordde u ontwijkend dat u getrouwd bent. Gevraagd waarom u dan in 2010 verklaarde vrijgezel te zijn, antwoordde u dat u bang was van uw vingerafdrukken in Griekenland (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). Gevraagd of u kunt verklaren waarom u, in het kader van uw eerste asielaanvraag in 2010, verklaarde Soedan te hebben verlaten in augustus 2009, en in het kader van uw tweede asielaanvraag verklaart Soedan te hebben verlaten in juni 2008, antwoordde u – opnieuw allerminst verhelderend – dat u Soedan verliet in 2008 (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). Opnieuw gevraagd waarom u dan, in het kader van uw eerste asielaanvraag in 2010, verklaarde Soedan te hebben verlaten in 2009, antwoordde u dat het misschien een fout uwentwege betreft, en dat u Soedan verliet in 2008. Wanneer u, op een later moment tijdens het gehoor op het CGVS, deze vraag opnieuw gesteld werd, verklaarde u dat te hebben gezegd uit vrees omdat uw vingerafdrukken in Griekenland genomen werden. Geconfronteerd met de vaststelling dat uw verschillende verklaringen betreffende het jaar waarin u Soedan verliet, niets veranderen aan het feit dat uw vingerafdrukken werden genomen in Griekenland, en u de vraag opnieuw wordt gesteld waarom u eerder verklaarde Soedan te hebben verlaten in 2009, antwoordde u opnieuw dat u bang was te worden teruggestuurd. Een laatste maal verduidelijkend gesteld dat uw verschillende verklaringen wat betreft het jaartal waarin u Soedan verliet, niets veranderen met betrekking tot uw vingerafdrukken in Griekenland, verklaarde u wederom enkel dat u bang was te worden teruggestuurd (zie gehoorverslag CGVS, p. 22). **Het dient vastgesteld dat uw uiteenlopende verklaringen met betrekking tot de door u afgelegde reisweg en datum waarop u Soedan verliet, de geloofwaardigheid van uw relaas fundamenteel ondermijnen. Daar u allerminst een redelijke verklaring weet aan te brengen, wanneer u gevraagd wordt waarom u deze uiteenlopende en volledig verschillende verklaringen aflegde, kan enkel besloten worden tot het ongeloofwaardige karakter van de door u afgelegde verklaringen op het CGVS. Dat u daarenboven in Frankrijk verklaarde van Eritrea afkomstig te zijn, in het kader van uw eerste asielaanvraag in België een andere geboorteplaats opgaf dan deze die u opgaf in het kader van uw tweede asielaanvraag, en u verschillende verklaringen aflegde betreffende uw burgerlijke staat, vergroot enkel het ongeloofwaardige karakter van het door u opgeworpen asielrelaas en de door u voorgehouden identiteit. Gezien de talloze tegenstrijdige verklaringen die u heeft afgelegd, en uw onvermogen hiervoor een redelijke verklaring te bieden, kan er enkel besloten worden tot het opzettelijk misleidende en ongeloofwaardige karakter van uw verklaringen.**

Verder dient opgemerkt dat u het CGVS er niet van heeft kunnen overtuigen dat u oorspronkelijk afkomstig bent uit Noord-Darfoer, noch dat u zou behoren tot de Afrikaanse stam 'Berti'.

Gevraagd wat u kunt vertellen over de geschiedenis van de Berti-stam, antwoordde u dat het een Afrikaanse stam is, en de voorvaders van de Berti oorspronkelijk afkomstig zijn uit Tunesië, maar dat ze zich later in Noord-Darfoer vestigden. Gevraagd of de Berti dus oorspronkelijk uit Tunesië

afkomstig zijn, wijzigt u plots uw verklaring, en antwoordde u dat ze afkomstig zijn van Afrika, en dat ze eerst langs Tunesië passeerden. Gevraagd of u kunt preciseren van waar in Afrika de Berti dan afkomstig zijn, verklaarde u dat ze van West-Afrika kwamen. Gevraagd waarom de Berti 'langs Tunesië passeerden', verklaarde u dat ze veel vee hadden, ze een tour maakten langs Tunesië, en dan naar Soedan gingen waar de dieren konden eten en de Berti de Koran begonnen te lezen. U voegde eraan toe dat het een soort nomaden zijn (zie gehoorverslag CGVS, p. 13). Uit de beschikbare informatie blijkt evenwel dat de Berti oorspronkelijk een sedentair volk zijn, afkomstig van Noord-Darfoer (zie documentatie in administratief dossier). Gevraagd welke de positie was die de koning van de Berti aannam, in de context van het conflict te Darfoer, antwoordde u ontwijkend dat meerdere mensen schade leden, en er zowel Berti waren die de oppositie steunen, als Berti die de overheid steunen. Gevraagd of de koning kant heeft gekozen, verklaarde u dat de koning van de Berti een opposant was tegen de regering (zie gehoorverslag CGVS, p. 13-14). Uit de beschikbare informatie blijkt evenwel dat de koning van de Berti expliciet afstand nam van beide partijen en verklaarde dat noch de rebellenbewegingen, noch de overheid de Berti viseren (zie documentatie in administratief dossier). Gevraagd wat u kunt vertellen over de structuur bij de stam Berti, verklaarde u dat het hoofd van de Berti de koning is, en dat onder de koning de Omda staat, daaronder de Nazer, en daaronder de shartai (zie gehoorverslag CGVS, p. 12). Gevraagd hoeveel Nazer, Omda en shartai er zijn, verklaarde u dat er slechts één Nazer, één Omda en één shartai is (zie gehoorverslag CGVS, p. 12). Uit de beschikbare informatie blijkt evenwel dat er niet slechts één Omda is, maar een 23-tal. Daarnaast blijkt ook dat de Nazer hiërarchisch boven de Omda staat en er sprake is van meerdere shartai (zie documentatie in administratief dossier). **Gegeven bovenstaande vaststellingen, dient te worden vastgesteld dat de door u opgeworpen Berti-afkomst, niet geloofwaardig is.** U verklaarde in Garona geboren te zijn – vermoedelijk bedoelde u Garoula – en verklaarde dat dit dicht bij Mellit gesitueerd is (zie gehoorverslag CGVS, p. 3). Verder verklaarde u in Mellit te hebben gewoond tot het jaar 1989 (zie gehoorverslag CGVS, p. 14). Gevraagd of u wijken kunt noemen in de stad Mellit, antwoordde u ontkennend en verklaarde u het zich niet te herinneren. Gevraagd welke steden of dorpen er in de buurt van Mellit liggen, antwoordde u dat u zeer jong was toen u er wegging, u het er niet kent en dat u enkel weet dat het een 50-tal kilometer van de stad Al Fasher ligt (zie gehoorverslag CGVS, p. 15). Uw jonge leeftijd op het moment dat u Mellit zou verlaten hebben kan deze onwetendheid misschien verklaren maar hierbij dient te worden toegevoegd dat u in de context van uw eerste asielaanvraag in 2010, evenwel verklaarde in Al Qumr geboren te zijn. **Het dient opgemerkt dat de onwetendheid uwentwege met betrekking tot de stad Mellit en de omgeving van de stad Mellit – van waar u beweerde afkomstig te zijn – maar vooral uw eerdere verklaringen in Al Qumr te zijn geboren, de door u opgeworpen afkomst uit Mellit elke geloofwaardigheid ontnemen. Het CGVS acht dan ook de door u opgeworpen afkomst uit de provincie van Noord-Darfoer, niet geloofwaardig.**

Gegeven bovenstaande vaststellingen, dient besloten tot het ongeloofwaardige karakter van de door u afgelegde verklaringen. Bijgevolg kan evenmin enig geloof gehecht worden aan de door u opgeworpen vervolgingsfeiten.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen heeft u niet aannemelijk kunnen maken dat in uwen hoofde een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, in aanmerking genomen kan worden, of dat u, bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong, een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, zou lopen.

U bent ten slotte niet in het bezit van enig document dat uw identiteit, reisweg vanuit Soedan of asielrelaas kan ondersteunen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van

het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker voert in een eerste middel de schending aan van artikel 48/3 vreemdelingenwet (geen toekenning van de vluchtelingenstatus), in een tweede middel de schending van artikel 48/4 vreemdelingenwet (geen toekenning van subsidiaire bescherming), in een derde middel de schending van artikel 3 EVRM (foltering of onmenselijke en vernederende behandeling of bestraffing van verzoeker in zijn land van herkomst) en in een vierde middel de gezamenlijke schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en de motiveringsplicht, als algemeen rechtsbeginsel en in het bijzonder als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, zoals aan de commissaris-generaal opgelegd door de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

2.3. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratieve dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Uit het administratieve dossier blijkt verder dat verzoeker werd gehoord en tijdens het interview de mogelijkheid kreeg zijn asielmotieven uiteen te zetten, zijn argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken kon neerleggen en zich kon laten bijstaan door een advocaat of door een andere persoon van zijn keuze, dit alles in aanwezigheid van een tolk. Verzoeker kreeg bovendien de kans om in zijn vragenlijst ook nog zelf alle belangrijke feiten en toelichtingen te geven. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan, kan derhalve niet worden weerhouden.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag berust in beginsel bij de asielzoeker zelf, zodat verzoeker – zoals iedere burger die om een erkenning vraagt – moet aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Verzoeker gaat dan ook uit van een verkeerde mening daar waar hij stelt dat “Het CGVS kan uit incoherenties of het niet meedelen van alle pertinente feiten niet concluderen dat het asielrelaas van verzoeker niet geloofwaardig zou zijn (UNHCR, *Determination du Statut de Réfugié*, 1er septembre 2005, 139).” Uit vaste rechtspraak van de Raad van State blijkt overigens dat de proceduregids van het Hoog Commissariaat voor de vluchtelingen bij de Verenigde Naties geen juridisch bindend karakter heeft, maar enkel als aanbeveling dient en bijgevolg geen afdwingbare rechtsregels bevat (RvS 9 juni 2005, nr. 145.732; RvS 1 december 2011, nr. 216.653).

3.2. Verzoeker meent dat niet van hem kan worden verwacht dat hij alle gestelde vragen betreffende de Berti-stam kan beantwoorden en dat hij tijdens het gehoor blijk gaf van een voldoende en meer dan elementaire kennis waaruit met zekerheid zijn herkomst kan worden afgeleid. Verzoeker benadrukt dat hij tijdens het gehoor op DVZ een groot aantal details wist te verstrekken betreffende de problemen die aan de basis lagen van zijn vertrek uit Soedan. Bovendien komt het asielrelaas van verzoeker als duidelijk doorleefd naar voren.

3.2.1. Voor zover een kandidaat-vluchteling geen originele identiteitsdocumenten neerlegt, moet zijn voorgehouden identiteit op overtuigende wijze blijken uit zijn verklaringen. Het is vaste rechtspraak dat de asielzoeker in staat moet zijn te antwoorden op eenvoudige vragen in verband met de streek van

afkomst vooral in het geval dat men geen enkel overtuigend identiteitsdocument kan voorleggen (RvS 6 januari 2003, nr. 114.251; RvS 12 februari 2003, nr. 115.776). De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van verzoeker voldoende is om zijn Berti-afkomst uit Darfoer geloofwaardig en aannemelijk te maken. Hij houdt hierbij rekening met zowel de correcte, de foute, de vage als de ontwijkende antwoorden en houdt bij deze analyse rekening met het specifieke profiel van de asielzoeker. Bovendien dienen elementen in het voordeel van de asielzoeker niet noodzakelijk in de beslissing te worden opgenomen (RvS 19 december 2007, nr. 178.032). De commissaris-generaal is verder niet verplicht om alle aangebrachte feiten te controleren, zo dit al mogelijk zou zijn. De bewijslast ligt in de eerste plaats bij de asielzoeker (RvS 3 september 2004, nr. 134.545). Bovendien verplicht geen enkele bepaling of beginsel de met het onderzoek van de asielaanvraag belaste instanties om de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te bekomen en de lacunes in diens bewijsvoering zelf op te vullen (RvS 16 november 2006, nr. 164.792). De Raad benadrukt tevens dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het gewicht dat bij de beoordeling van de asielaanvraag aan elk onderdeel, motief of tegenstrijdigheid wordt gehecht kan verschillen maar het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven die de commissaris-generaal hebben doen besluiten tot de ongegrondheid van verzoekers asielaanvraag. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204).

3.2.2. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker zijn identiteit, nationaliteit, geboorteplaats en – datum, huwelijksstatus, het tijdstip waarop hij Soedan heeft verlaten, zijn reisweg en eerdere asielaanvragen aanhoudend fundamenteel heeft gewijzigd en hij hiervoor geen aannemelijke verklaring biedt. Er kan dan slechts geconcludeerd worden dat verzoeker bewust de vaststelling van zijn identiteit en zijn verblijfsituatie niet kenbaar wenst te maken.

3.2.3. Verzoeker kan evenmin aantonen dat zijn voorgehouden afkomst van de Afrikaanse Berti-etnie uit Noord-Darfoer meer is dan een loze bewering, gezien zijn kennis over de afkomst, de vertegenwoordiging en de politieke positie van de Berti tegenstrijdig is aan de aan het administratief dossier toegevoegde objectieve informatie. Dit geldt tevens voor zijn herkomst uit Mellit.

Aangezien verzoeker diverse tegenstrijdige verklaringen aflegde inzake zijn nationaliteit, geboortedatum en –plaats en ook zijn andere verklaringen inzake de Berti-stam en Mellit ongeloofwaardig zijn kon de commissaris-generaal derhalve terecht besluiten dat ook geen geloof kon worden gehecht aan verzoekers vervolgingsfeiten. Verzoeker kan dan ook niet laten gelden dat het CGVS ten onrechte weigert de asielaanvraag van verzoeker te onderzoeken daar de bestreden beslissing geen antwoord geeft op de door verzoeker aangebrachte redenen voor vrees voor vervolging wanneer dit uitvoerig in de bestreden beslissing werd gemotiveerd.

De Raad merkt volledigheidshalve op dat de commissaris-generaal, bij het bestaan van een ongeloofwaardig relaas, niet verplicht is om onderzoek of toetsing te verrichten naar de toestand in het land van herkomst (RvS 9 juli 2007, nr. 173.351). De actuele situatie in het land van herkomst dient immers slechts nader onderzocht te worden, indien verzoekers relaas voldoende geloofwaardig overkomt, hetgeen *in casu* niet het geval is (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.654; RvS 12 oktober 2004, nr. 135.927; RvS 29 september 2004, nr. 135.540; RvS 1 juli 2004, nr. 133.438; RvS 20 februari 2004, nr. 128.406).

3.3. Verzoeker meent dat het CGVS voorbij gaat aan de vaststelling dat verzoeker een zeer bescheiden en elementaire opleiding heeft genoten en in zijn land van herkomst een erg besloten leven leidde. Het spreekt daarom voor zich dat verzoeker geen uitgebreide academische kennis kan tentoonspreiden betreffende alle mogelijke aspecten van de Berti-stam.

3.4. Waar verzoeker beweert dat er rekening moet worden gehouden met zijn bescheiden en elementaire opleiding, ziet de Raad niet in hoe een lagere schoolopleiding verzoeker kan verhinderen om zijn identiteit eenduidig te melden of concrete verklaringen af te leggen. Immers, van een persoon met een beperkte opleiding kan redelijkerwijs wel worden verwacht dat hij doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op eenvoudige en elementaire vragen in verband met zijn eigen afkomst en

directe leefomgeving. Uit de gehoorverslagen blijkt dat de dossierbehandelaar eenvoudige en duidelijke vragen stelde en dat aan verzoeker zowel open als concrete vragen werden gesteld die peilen naar bijzonderheden die eenieder die afkomstig is van de Berti-stam zou moeten kennen. Verzoeker overtuigt dan ook allerminst. Evenmin kan verzoekers bewering dat hij een erg besloten leven leidde, gelden als verschoning, te meer dit strijdig is met zijn verklaring dat hij gedurende negen jaar als arbeider bij de handelaars op de markt werkte (vragenlijst vraag 10 b).

3.4.1. Verder meent verzoeker dat het CGVS moet inzien dat het niet meedelen van bepaalde details/aneddotes te wijten was aan stress voor het gehoor op het CGVS, ingebakken wantrouwen ten aanzien van de overheid en de opgelopen trauma's in het land van oorsprong.

De bewering dat *“verzoeker ook een zeer verwarde/gestresseerde indruk [gaf], zoals de bevoegde ambtenaar heeft kunnen vaststellen”*, vindt geenszins grond in een eenvoudige lezing van het gehoorverslag. De beslissing van een persoon om zijn land te verlaten is dermate fundamenteel en ingrijpend dat hij bij machte moet zijn om desbetreffend een volledig en coherent verhaal te vertellen. Het argument dat verzoeker zenuwachtig was, doet geen afbreuk aan deze plicht (RvS 5 januari 2007, nr. 166.377). Uit het gehoorverslag blijkt verder ontegensprekelijk dat verzoeker de vragen begreep en beantwoordde en dat de communicatie ter verhoor vlot verliep. Daarenboven brengt elk gehoorgesprek stress en emoties met zich mee, maar de interviewer houdt hiermee rekening. Stress is geen aannemelijke verklaring voor tegenstrijdige en lacunaire verklaringen betreffende dermate belangrijke elementen. Ten slotte dient te worden vastgesteld dat verzoeker bewust informatie achterhoudt en wijzigt wanneer hij aangesproken wordt door de Franse, Belgische of Britse autoriteiten. Verzoeker heeft aldus kennelijk geen moeite om een aangepast relaas voor te leggen en vol te houden, naargelang het voor hem voorgehouden nut.

3.5. Daar waar verzoeker nog stelt dat hij alle redelijke inspanningen heeft geleverd om documenten aan te brengen tot ondersteuning van zijn asielrelaas, maar hierin niet geslaagd is, stelt de Raad vast dat geenszins blijkt uit het administratief dossier dat verzoeker pogingen heeft ondernomen tot het verkrijgen van documenten, welke dan ook. Evenmin blijkt de bewering *“Bijgevolg is het niet up-to-date zijn van alle schriftelijke stukken van het dossier van verzoeker geen valabel argument om de asielaanvraag te verwerpen”* uit een eenvoudige lezing van de bestreden beslissing.

3.6. Verzoeker beperkt zich verder tot het herhalen van het asielrelaas, het tegenspreken van de bewijslast en de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing, het geven van algemene en theoretische beschouwingen over de motiveringsplicht en het vluchtelingenrecht en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoeker weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

3.7. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoeker meent dat voortdurende schendingen van mensenrechten in Al-Qumr alsook daarbuiten trieste realiteit zijn, en de lokale autoriteiten niet bij machte zijn op te treden tegen de gewapende conflicten en aanslagen, waarvan ook de burgerbevolking het slachtoffer is. Uitwijken naar een andere regio buiten Al-Qumr is evenmin een optie. Deze situatie blijft tot op de dag van vandaag voortduren en is een algemeen bekend gegeven zodat ook het CGVS hiervan op de hoogte dient te zijn. Ter illustratie haalt verzoeker internetartikelen aan van *Amnesty International*.

4.2. Artikel 3 EVRM stemt inhoudelijk overeen met artikel 48/4, §2, b) van de vreemdelingenwet. Aldus werd getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of

onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C- 465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>). De Raad wijst er verder op dat de schending van artikel 3 EVRM niet dienstig kan aangevoerd worden in het kader van een beroep tegen een beslissing waarbij, zonder een terugleidingsmaatregel te nemen, uitsluitend over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus aan verzoeker uitspraak wordt gedaan (RvS 26 mei 2009, nr. 193.552).

4.3. Voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus kan, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst niet volstaan, doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken, ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. Verzoeker maakt zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk door ernstig tegenstrijdige en lacunaire verklaringen af te leggen betreffende zijn etnische afkomst, geboorteplaats en beweerd regio van herkomst en zelfs van nationaliteit te wisselen. Geenszins toont verzoeker aan voor zijn vertrek uit zijn land enige problemen te hebben ondervonden.

4.4. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

4.5. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier december tweeduizend en twaalf door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK